

Sygn. akt V CSK 313/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa Prokuratora Okręgowego w J.
przeciwko M. R. R.-P. i M. R.-P.
o stwierdzenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2015 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polegającego na potrzebie wyjaśnienia, za pomocą jakich środków dowodowych można ustalić zdolność do czynności prawnych osób ze zdiagnozowanym upośledzeniem umysłowym, w stosunku do których nie orzeczono ubezwłasnowolnienia.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Kwestia wskazana przez skarżących pozostaje jednak zbyt ogólna i niejasna, by mogła stanowić podstawę istotnego zagadnienia prawnego w tym rozumieniu. W skardze kasacyjnej nie wskazano jakiegokolwiek konkretnego problemu interpretacyjnego,

który mógłby stać się przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego. Równocześnie sam katalog środków dowodowych, które mogą służyć wykazaniu określonej okoliczności, wymaga określenia w odniesieniu do konkretnych okoliczności sprawy i konkretnych dowodów, które mogą zostać przedstawione w postępowaniu. Nadaje to temu problemowi charakter zbyt kazuistyczny, by mógł on spełniać przesłankę, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

aj